

สอบกลางภาค

ภาคเรียนที่ ๒/๖๗

ภาษาไทย

เนื้อหาสอบ

1. วิเคราะห์ข้อเท็จจริงข้อคิดเห็น
2. เขียนวิเคราะห์วิจารณ์และแสดงความรู้ความคิดเห็นหรือโต้แย้ง
3. วิเคราะห์ โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวม และประโยคซ้อน
4. โครงสร้างประโยคสามัญ
5. โครงสร้างประโยคสามัญประโยครวมและประโยคซ้อน

วิเคราะห์ข้อเท็จจริงข้อคิดเห็น

ข้อเท็จจริง คือเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงๆ มีบันทึกเป็นหลักฐานยืนยันแน่ชัด หรือเราสามารถพิสูจน์ให้เห็นจริงได้เสมอ

เช่น จังหวัดเชียงรายอยู่ทางตอนเหนือของประเทศไทย การทำลายป่าไม้ทำให้เกิดความแห้งแล้ง

(ควรตระหนักถึงความสำคัญของการฝึกวิเคราะห์จากการอ่านการฟังและการดู เพราะทุกวันนี้เป็นยุคแห่งข่าวสารข้อมูล เราจำเป็นต้องรับสารที่เข้ามาในชีวิตประจำวันอย่างมากมาย)

ข้อคิดเห็น เป็นเพียงการแสดงความคิดเห็นส่วนตัวของผู้พูด หรือผู้เขียน เพื่อสนับสนุนเรื่องที่พูด หรือนำเสนอให้ผู้อ่านผู้ฟังคล้อยตาม ซึ่งไม่สามารถพิสูจน์ความถูกต้องได้ เพราะเหนือวิสัย หรืออาจเป็นเพียงสมมุติฐาน

เช่น เชียงรายมีภูมิประเทศที่สวยงาม น่าอยู่ สมชายชอบวิชาภาษาไทย

เขียนวิเคราะห์วิจารณ์

แสดงความรู้ความคิดเห็น และ โต้แย้ง

การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์

เป็นกระบวนการเขียนที่ผู้เขียนนำเสนอสาร

ผ่านการพิจารณา แยกแยะข้อมูล แล้ววิเคราะห์

ข้อดี ข้อเสีย จุดเด่น จุดด้อย

1. ศึกษาเรื่องอย่างละเอียดอย่างถี่ถ้วน
2. วิเคราะห์แยกแยะเนื้อหาเป็นส่วนๆ ว่ามีลักษณะอย่างไร มีความสัมพันธ์กันหรือไม่
3. วิเคราะห์เนื้อหาแล้วประเมินค่าว่ามีข้อดี ข้อเสีย จุดเด่น จุดด้อย หรือข้อบกพร่องอย่างไร
4. วิเคราะห์ข้อมูลที่วิเคราะห์แล้วไปประเมินค่าให้เห็นว่ามีคุณค่าหรือมีข้อบกพร่องอย่างไร
5. วิเคราะห์ในทางสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น
6. เรียบเรียงความคิดที่วิเคราะห์วิจารณ์เป็นบทพูด ใช้คำที่มีความหมายกระชับตรงประเด็น

เขียนวิเคราะห์วิจารณ์และ แสดงความรู้ความคิดเห็น และ โต้แย้ง

การเขียนแสดงความคิดเห็น

เป็นการเขียนที่ประกอบด้วยข้อมูลอันเป็นข้อเท็จจริง กับการแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ความคิดเห็นควรมีเหตุผลและ

เป็นไปในทางสร้างสรรค์ ผู้รับสารเรื่องเดียวกันไม่จำเป็นต้องมีความคิดเห็นเหมือนกัน

1. การเลือกเรื่อง ผู้เขียนควรเลือกเรื่องที่เป็นที่สนใจของสังคมหรือเป็นเรื่องที่ทันสมัย
2. การให้ข้อเท็จจริง ข้อมูลที่เลือกมานั้นจะต้องมีรายละเอียดต่างๆ เช่น ที่มาของเรื่องความสำคัญ และ เหตุการณ์เป็นต้น ดังนั้นจึงควรจะต้องศึกษาเรื่องที่จะเขียนอย่างละเอียด
3. การแสดงความคิดเห็น ผู้เขียนอาจแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องได้ 4 ลักษณะ (หน้าต่อไป ๕.๑)
4. การเรียบเรียง อย่างมีลำดับขั้นตอน (หน้าต่อไป ๕.๒)
5. การใช้ภาษา ควรใช้ภาษาอย่างสละสลวย ชัดเจน ไม่เยิ่นเย้อ มีการใช้สำนวนโวหารอย่างเหมาะสมกับเรื่อง นอกจากนี้ ยังต้องใช้ถ้อยคำที่สื่อความหมายได้ตรงตามอารมณ์

การแสดงความคิดเห็น ผู้เขียนอาจแสดง
ความคิดเห็นต่อเรื่องได้ 4 ลักษณะดังนี้ คือ

- การแสดงความคิดเห็นเพื่อตั้งข้อสังเกต
เช่น การเติบโตของธุรกิจอินเทอร์เน็ต
- การแสดงความคิดเห็นเพื่อสนับสนุนข้อเท็จจริง
เช่น หัวข้อเรื่องการจัดระเบียบสังคมของร้อยตำรวจเอกปุระชัย
- การแสดงความคิดเห็นเพื่อโต้แย้งข้อเท็จจริง
เช่น หัวข้อเรื่อง การกินยาลดความอ้วนของวัยรุ่น
- การแสดงความคิดเห็นเพื่อประเมินค่า
เช่น หัวข้อเรื่อง การวิจารณ์เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยม
แห่งอาเซียนหรือรางวัลซีไรต์

การเรียบเรียง มีลำดับขั้นตอนดังนี้

- การตั้งชื่อ ควรตั้งชื่อเรื่องให้เร้าความสนใจผู้อ่าน และสอดคล้องกับเนื้อหาที่จะเขียน เพราะชื่อเรื่องเป็นส่วนที่ผู้อ่านจะต้องอ่านเป็นอันดับแรก และเป็นการบอกขอบเขตของเรื่องด้วย
- การเปิดเรื่อง ใช้หลักการเขียนเช่นเดียวกับคำนำ และควรเปิดเรื่องให้น่าสนใจ ชวนให้ผู้อ่านติดตามเรื่องต่อไป
- การลำดับ ควรลำดับเรื่องให้มีความต่อเนื่องสอดคล้องกันตั้งแต่ต้นจนจบ ไม่เขียนวกไปวนมา เพราะผู้อ่านอาจเกิดความสับสนจนไม่สามารถแยกแยะได้ว่า ส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง และส่วนใดเป็นการแสดงความคิดเห็น
- การปิดเรื่อง ใช้หลักการเช่นเดียวกับการเขียนสรุป และควรปิดเรื่องให้ผู้อ่านประทับใจ

เขียนวิเคราะห์วิจารณ์และ แสดงความรู้ความคิดเห็น และ โต้แย้ง

การเขียนโต้แย้ง

เป็นการเขียนแสดงความคิดเห็นลักษณะหนึ่ง โดยมุ่งที่จะโต้แย้งข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตลอดจนโต้แย้งความคิดเห็นของผู้อื่นด้วยความคิดเห็นในทางสร้างสรรค์ ด้วยเหตุผล ข้อมูล สถิติ และการอ้างความคิดเห็นของผู้รู้ มาสนับสนุนความคิดเห็นของตน เพื่อคัดค้านความคิดของอีกฝ่ายหนึ่ง

1. กำหนดหัวข้อและขอบเขตของการโต้แย้ง เพื่อจะได้ไม่หลงประเด็นที่จะโต้แย้ง
2. แบ่งเนื้อหาออกเป็นประเด็น เพื่อไม่ให้เกิดความสับสน
3. ผู้โต้แย้งต้องมีพื้นฐานความรู้ดีพอเกี่ยวกับหัวข้อที่นำมาโต้แย้ง
4. เรียบเรียงและนำเสนอข้อโต้แย้งได้อย่างละเอียดชัดเจน
5. แบ่งกระบวนการโต้แย้งออกเป็น 4 ขั้นตอน คือการตั้งประเด็น การนิยามคำที่อยู่
ในประเด็นของการโต้แย้ง การค้นหาและเรียบเรียงข้อสนับสนุนทรรศนะของตน
การชี้ให้เห็นจุดอ่อนและข้อผิดพลาดของความคิดเห็นฝ่ายตรงข้าม

วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวม และประโยคซ้อน

หน้า ๗.๑ ๗.๒ ๗.๓

โครงสร้างประโยคสามัญ

คือ ประโยคที่ประกอบด้วย ประธาน และ กริยา เพียง
หนึ่งชุด โดยไม่มีการเชื่อมประโยคหลายประโยคเข้าด้วย
กัน หรือไม่มีการใช้โครงสร้างที่ซับซ้อน ประโยคสามัญ
เป็นประโยคที่มีความหมายสมบูรณ์ในตัวเอง

คุณสมบัติของประโยคสามัญ

มีประธาน และกริยา เพียงหนึ่งชุด เช่น "เขากินข้าว"
(ประธาน = เขา, กริยา = กิน)
เป็นประโยคที่ไม่มีการเชื่อมประโยคย่อยหลายๆ ประโยค
หรือไม่มีคำเชื่อมระหว่างประโยคต่างๆ
มีความหมายสมบูรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องมีส่วนอื่นๆ
(เช่น กรรม, กริยาช่วย หรือคำขยาย) เพื่อให้ความหมาย
ชัดเจน

ตัวอย่างประโยคสามัญ

เขากินข้าว (ประธาน = เขา, กริยา = กิน)
ฉันไปโรงเรียน (ประธาน = ฉัน, กริยา = ไป)
แมวหลับอยู่ (ประธาน = แมว, กริยา = หลับ)
รถวิ่งเร็ว (ประธาน = รถ, กริยา = วิ่ง)

ข้อสังเกต

ประโยคสามัญไม่จำเป็นต้องมีกรรมหรือคำ
ขยายเสมอไป ตัวอย่างเช่น "เขากิน" หรือ
"แมววิ่ง" ก็เป็นประโยคสามัญได้
อาจมีการใช้คำขยายในประโยคสามัญ แต่
โครงสร้างยังคงเป็นประโยคที่สมบูรณ์ใน
ตัวเอง

โครงสร้างประโยครวม

คือ ประโยคที่ประกอบด้วย สองประโยคหรือมากกว่าที่ สมบูรณ์ ซึ่งเชื่อมโยงกันโดยใช้คำเชื่อม เช่น "และ" "แต่" "หรือ" "ดังนั้น" "เพราะ" "หรือไม่" เป็นต้น

คุณสมบัติของประโยครวม ได้แก่:

ประกอบด้วยสองประโยคหรือมากกว่า

(ประโยคที่ 1: เขาชอบเล่นกีฬา, ประโยคที่ 2: เขาจึงออกกำลังกายทุกวัน, เชื่อมด้วย "ดังนั้น")

ประโยครวมมี สองประโยคขึ้นไป โดยแต่ละประโยคสามารถยืนอยู่ได้ เป็นประโยคเดี่ยวและมีความหมายสมบูรณ์ในตัวเอง ใช้คำเชื่อม ประโยคในประโยครวมจะเชื่อมกันด้วย คำเชื่อม ซึ่งเป็นคำที่ใช้เชื่อม ระหว่างประโยคหรือกลุ่มคำให้แสดงความสัมพันธ์กัน โดยคำเชื่อม หลักๆ

ตัวอย่างประโยครวม:

เขากินข้าว และแมววิ่งเร็ว

(ประโยคที่ 1: เขากินข้าว, ประโยคที่ 2: แมววิ่งเร็ว, เชื่อมด้วย "และ")

ฉันไปเรียน แต่ฝนตก

(ประโยคที่ 1: ฉันไปเรียน, ประโยคที่ 2: ฝนตก, เชื่อมด้วย "แต่")

เราจะไปหาหมาเรียว หรือจะไปดูหนัง

(ประโยคที่ 1: เราจะไปหาหมาเรียว, ประโยคที่ 2: จะไปดูหนัง, เชื่อมด้วย "หรือ")

เขาชอบเล่นกีฬา, ดังนั้นเขาจึงออกกำลังกายทุกวัน

(ประโยคที่ 1: เขาชอบเล่นกีฬา, ประโยคที่ 2: เขาจึงออกกำลังกายทุกวัน, เชื่อมด้วย "ดังนั้น")

ข้อสังเกต:

การเชื่อมประโยคในประโยครวมมักจะใช้ คำเชื่อม ที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ประโยค เช่น การบอกเหตุผล (เพราะ), การแสดงผล (ดังนั้น), การเชื่อมประโยคที่ ตรงข้ามกัน (แต่), การเลือก (หรือ) เป็นต้น ประโยคในประโยครวม แต่ละประโยคต้องสามารถยืนอยู่ได้เองอย่างสมบูรณ์โดย ไม่ต้องพึ่งพาอีกประโยค

โครงสร้างประโยคซ้อน

คือ ประโยคที่ประกอบด้วย ประโยคหลัก และ ประโยคย่อย ซึ่งประโยคย่อยไม่สามารถยืน ใจได้ แต่ต้องอาศัย ประโยคหลักในการสร้างความหมายให้สมบูรณ์ การเชื่อมประโยคหลักและประโยคย่อยมักใช้คำเชื่อม

ตัวอย่างประโยคซ้อน:

ฉันไปหาหมอเพราะฉันปวดหัว

(ประโยคหลัก: "ฉันไปหาหมอ", ประโยคย่อย: "เพราะฉันปวดหัว")

เขาจะไปเล่นฟุตบอลถ้าอากาศดี

(ประโยคหลัก: "เขาจะไปเล่นฟุตบอล", ประโยคย่อย: "ถ้าอากาศดี")

 คุณสมบัติของประโยคซ้อน:

ประกอบด้วยประโยคหลักและประโยคย่อย:

ประโยคหลัก: เช่น "เขาจะไปเรียนต่อต่างประเทศ"

ประโยคย่อย: เช่น "เมื่อเขาสอบผ่าน"

คำเชื่อม ใช้เชื่อมระหว่างประโยคหลักกับประโยคย่อย เช่น ว่า, เพราะว่า, หาก, เมื่อ, ถ้า เป็นต้น ประโยคย่อยมีหลายประเภท: เช่น **ประโยคย่อยที่ทำหน้าที่เป็น เหตุผล:** "เขาออกจากบ้าน เพราะว่า เขาต้องไปทำงาน" **ประโยคย่อยที่ทำหน้าที่เป็น เงื่อนไข:** "เธอจะไปเที่ยว ถ้า เสร็จงานแล้ว" **ประโยคย่อยที่ทำหน้าที่เป็น เวลา:** "ฉันจะไปหาแม่เมื่อ งานเสร็จ"

ข้อสังเกต

มีประโยคหลักและประโยคย่อย ประโยคย่อยจะไม่สมบูรณ์เอง ต้องเชื่อมกับประโยคหลักเพื่อให้ ความหมายสมบูรณ์ ใช้คำเชื่อม: เช่น "เพราะว่า", "ถ้า", "เมื่อ", "แม้ว่า" เป็นต้น

โครงการอนุรักษ์ศิลปกรรม

โครงของสุภาชิตธิศปกรณำ

ใช้สัตรีเป็นตัวละครหลัก: นิทานหรือสุภาชิตมักใช้สัตรีต่างๆ เช่น สิงโต กระจ่าย กวาง หรือ อีกาน้ำ เป็นตัวละครที่มีพฤติกรรมเหมือนมนุษย์ เพื่อสะท้อนถึงคุณธรรมและข้อคิดในชีวิต สอนคติหรือบทเรียนชีวิต: โดยปกติแล้วนิทานธิศปจะมีการสอดแทรกคติธรรมที่เกี่ยวข้องกับ ความซื่อสัตย์ ความกล้าหาญ ความฉลาด หรือการไม่ประมาท เป็นต้น จบด้วยคติธรรม: นิทานธิศปมักจะจบด้วยข้อคิดที่เป็นการสะท้อนความจริงในชีวิตที่เราอาจ นำไปใช้ได้จริง เช่น "ความซื่อสัตย์ย่อมเหนือกว่า" หรือ "การหลีกเลี่ยงความโลภเป็นสิ่งที่ดี"

ตัวอย่างสุภาชิตธิศปกรณำ:

กระจ่ายกับเต่า: "ช้าหรือเร็วไม่สำคัญ สำคัญที่ทำให้เสร็จ"

สิงโตกับหนู: "ถึงแม้จะเป็นตัวเล็กก็สามารถช่วยเหลือผู้ใหญ่ได้"

สรุป: โครงสุภาชิตธิศปกรณำ คือ การใช้ตัวละครสัตรีในการสื่อสารคติธรรมในรูปแบบของ นิทานสั้นๆ ที่มักจะจบลงด้วยบทเรียนชีวิต.

ทั้งนี้ทั้งนั้น ข้อมูลที่ได้ใส่ลงไปอาจไม่ได้ถูกต้องครบถ้วน โปรดศึกษาจากหลาย ๆ แห่ง

แหล่งอ้างอิง

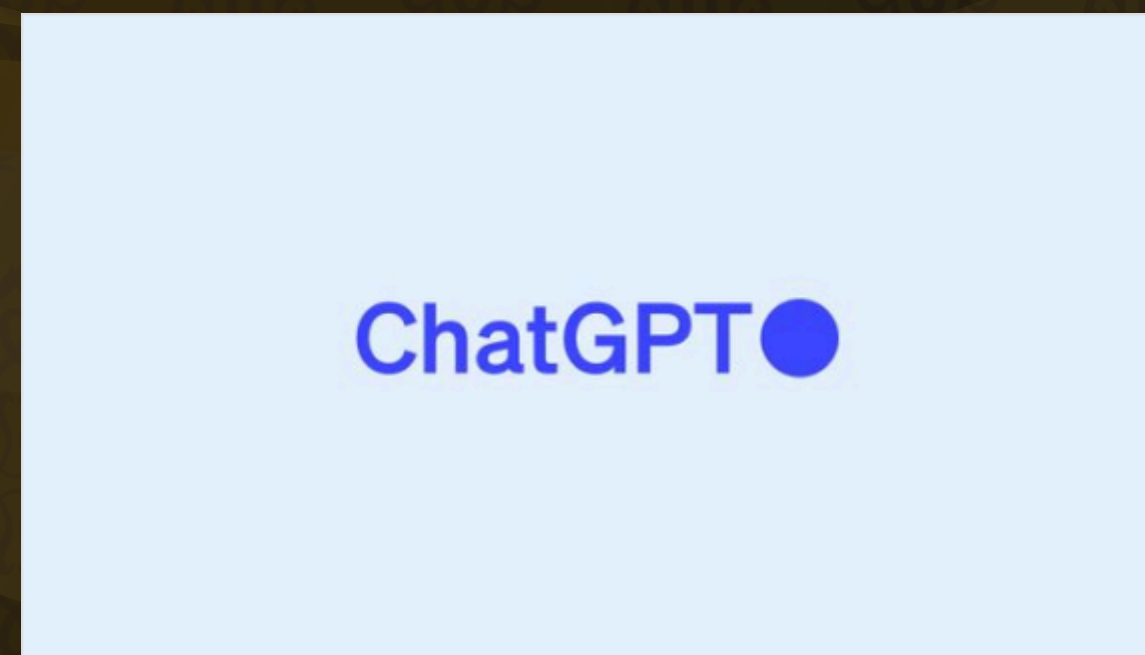
true
ปลูกปัญญา
www.trueplookpanya.com

Education & Knowledge

- ✓ คลังความรู้
- ✓ คลังข้อสอบ
- ✓ ความรู้รอบตัว

TruePlookpanya
คลังความรู้ออนไลน์ที่รวบรวมความรู้ด้านการศึกษา และความรู้รอบตัวเอาไว้มากมาย เช่น บทเรียน ข้อสอบ ข่าวรับตรง แอดมิชชัน วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และอื่น ๆ

 trueplookpanya

ChatGPT

ChatGPT
A conversational AI system that listens, learns, and challenges

 chatgpt.com

ขอขอบคุณครับ

